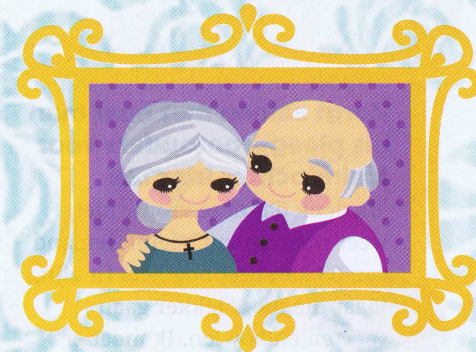

Het (ultieme) maakbare leven

Moeder worden na je 60ste

Een alleenstaande 63-jarige vrouw uit Harlingen beviel onlangs van een dochter. Gewoon omdat ze het zo graag wilde. OOK vroeg de mening van oma's en deskundigen.

Tineke Geesink, 63 jaar, beviel eind maart - na een keizersnede in het Medisch Centrum Leeuwarden - van dochter Meagan. Ze is hiermee de oudste moeder van Nederland. 's Werelds oudste moeder is een vrouw uit India die op zeventigjarige leeftijd het leven schonk aan een dochter. De 63-jarige vrouw uit Harlingen onderging een eiceldonatie en ivf-behandeling in een Italiaanse kliniek om zwanger te raken. In Nederland zijn vruchtbaarheidsbehandelingen na je 45ste niet meer mogelijk, omdat de gezondheidsrisico's van moeder en kind te groot zijn. Zo hebben vrouwen van middelbare leeftijd meer kans op hoge bloeddruk en is de kans groot dat het kind te vroeg en dus te klein geboren wordt. Op oudere leeftijd functioneert de placenta minder goed waardoor de foetus extra kwetsbaar is. Ook neemt de kans op zwangerschapsvergiftiging toe omdat het lichaam eerder antilichamen aanmaakt tegen de lichaamsvreemde eicel. Die eicel is immers van een jonge vrouw. In feite is de zwangere vrouw de draagmoeder.

Pedagoog
**Bas
Levering**

“Een zwangerschap op deze leeftijd zou niet meer moeten. Als je aan een kind begint, begin je aan de opvoeding van een kind en is het ondenkbaar dat je die opvoeding niet zou willen afmaken. Mocht je de puberteit van je kind nog meemaken, dan kun je niet de vitale ouder zijn die je zou moeten zijn. Wettelijk verbieden kan natuurlijk niet. Het is ook niet uitgesloten dat zij het kind - voor zover zij het bij leven meemaakt - toch een betere jeugd kan geven dan andere kinderen die in ellende en armoede opgroeien.”

“Hoe energiek vrouwen van boven de vijftig en zestig zich ook voelen, ze zijn niet fit genoeg om een baby groot te brengen. Het is niet voor niks dat je lichaam rond je vijftigste zegt dat het niet meer kan. Het hebben van kleine kinderen is gewoon vermoeiend. Je lichaam is niet meer jong en je beschikt niet meer over de energie die nodig is om achter een peuter aan te rennen of om te gaan met gebroken nachten. Dat is voor een poosje wel te doen, maar niet constant. Een paar dagen oppassen is heel wat anders dan dat je continu de verantwoording hebt voor een jengelende peuter. Natuurlijk ben je als oma flexibel, maar dat ben je vooral omdat je kleinkind z'n ouders nog heeft en die de wezenlijke verantwoordelijkheid hebben. Met vrouwen die na hun zestigste toch nog een kind willen, is iets psychisch niet in orde. Als je niet kunt accepteren dat je geen kinderen hebt of geen kind van een specifieke man, dan ben je meer gebaat bij een psycholoog dan bij een arts die je zwanger maakt. Je moet het kind ook een goed leven willen geven. Als je dat per se nog na je zestigste wilt doen, zit daar een dwangmatig narcistisch aspect aan en dat is niet gezond voor het

kind. Ook niet voor de zwangere vrouw in kwestie, trouwens. De baarmoeder is na je vijftigste echt verouderd en je eigen eitjes zijn er niet meer. Met kunstmatige hormonen wordt de menopauze ongedaan gemaakt. Die hormonen zijn niet goed voor je lichaam, maar zorgen ervoor dat de placenta kan groeien en de zwangerschap wordt vastgehouden. Overigens heeft het kind, zoals ten onrechte vaak wordt aangenomen, geen verhoogde kans op aangeboren afwijkingen. Dat heb je wel als je zelf op oude leeftijd zwanger raakt en je eieren letterlijk oud zijn. Dit kindje is het resultaat van een jonge eicel en de spermatozoa van een misschien nog niet zo oude man. Het product, oneerbiedig gezegd, is nog jong en in goede conditie. Hoe dan ook, als je op deze leeftijd nog graag een kind wilt, kun je beter een lieve oppasoma worden. Er zijn genoeg werkende moeders die weinig tijd hebben voor hun kinderen. Al zijn dat niet jouw eigen kinderen, het kind dat je op je zestigste baart is eigenlijk ook niet jouw biologische kind.”

Verloskundige
**Beatrijs
Smulders**

Joyce van der Hoofd (57)
Zorgt samen met haar man als pleeg grootouders voor kleindochter Iris (12):

“Ik denk dat deze vrouw niet weet waar ze aan begint. Iemand van 63 kan best nog heel fit zijn, maar die moet lekker gaan sporten en bowlen. Ik moet er niet aan denken om nu nog een kind in de luiers te hebben. Ik ben best fier voor mijn leeftijd maar een zwangerschap op deze leeftijd is gewoon belachelijk. En niet eerlijk naar het kind toe. Heeft ze daar wel aan gedacht? Als dat kind tien jaar is, is zij 73! Als ze dan tenminste nog leeft. Wij ervaren zelf dat het geestelijk en lichamelijk zwaar is om op deze leeftijd een kind te begeleiden en groot te brengen. Als oma ben je echt een oma die alles neerlegt om een dag met haar kleinkind naar de kinderboerderij te gaan of spelletjes te doen. Als je geen oma-oma maar een moeder-oma bent, wordt dat anders. Het huishouden gaat immers gewoon door. Toen Iris hier kwam wonen, werkte ik 28 uur per week. Van 24 ben ik uiteindelijk naar 21 uur gegaan omdat het allemaal te zwaar werd. Iris woont al bijna negen jaar bij ons. Er was in ons geval geen andere optie. Er waren grote problemen in het gezin. De andere oma is tien jaar ouder dan wij en zij had al gezegd dat ze geen zin had om nog een kind op te voeden. We hadden onze oude dag van tevoren ook anders voorgesteld, maar we doen het met ontzettend veel liefde en we krijgen er zo ongelooflijk veel voor terug.”

Nienke Hermsen (52)
vangt drie dagen in de week kleindochter Britt op. “Een zwangerschap en bevalling van een oudere vrouw lijkt mij anatomisch ingewikkeld, toch denk ik dat een zestiger een goede moeder kan zijn. Leeftijd is niet bepalend voor de kwaliteit van de opvoeding, vind ik. Juist doordat je ouder bent, heb je vaak meer levenswijsheid waardoor je beter in de opvoeding zou kunnen zijn. Toch zou ik niet meer aan een baby willen beginnen. Ik ben nog fris en vitaal en het opvoeden en zorgen voor een kind is voor mij geen enkel probleem, maar zelf nog een kind baren is een ander verhaal. Dan zou ik eerder aan adoptie of kinderopvang aan huis denken. Kinderen zijn aan de ene kant energievreters maar ze brengen zoveel levenslicht en vreugde met zich mee.”

‘Afstammen van anonieme donors kan zeer belastend zijn bij de vraag: wie ben ik?’

Diny Hartendorp - Van Dijk (75), oma van een kleinzoon (28) en een kleindochter (26) werd zelf opgevoed door haar grootouders: “De hoge leeftijd van de moeder hoeft geen probleem te zijn. Mijn moeder kreeg na mijn geboorte kraamvrouwenkoorts en raakte daardoor haar geheugen kwijt. Ze is nooit meer hersteld en is van haar 24ste tot haar dood op 76-jarige leeftijd verpleegd in het Provinciaal Ziekenhuis nabij Santpoort. Ik ben opgevoed door mijn oma (46) en opa (48) - de ouders van mijn vader - en heb ‘n fantastische jeugd gehad. Zij gaven mij het gevoel dat ik gewenst was en gaven me de liefde, warmte en aandacht die daarbij horen. Daar laaf ik mij nu nog elke dag aan. Ik werd geraakt door de negatieve

reacties die de zwangerschap van de Harlingse bij mensen oproep. Ik sta ook niet achter de zwangerschap, maar als die vrouw dit nu graag wil en dat kind krijgt genoeg aandacht en liefde? Je moet toch wel een hele grote kindwens hebben om dit te volbrengen. Ze weet dat ze lichamelijk meer achteruit dan vooruit gaat en ik hoop dat ze deze keuze terdege heeft overdacht. Zelf kreeg ik mijn dochter toen ik 22 was. Ik deed mee als mijn dochter aan het hoela hoepen was. Dat zal deze mevrouw waarschijnlijk niet meer doen, maar daar staan andere dingen tegenover zoals levenswijsheid en rust. Ik wens de baby in Harlingen veel liefde en warmte toe. Het komt vast helemaal goed met moeder en kind.”

Schrijfster
**Heleen
Cruel**

“Het moederschap op jonge leeftijd gaat gepaard met een bepaald optimisme en lenigheid van lichaam en van geest. Dit is noodzakelijk om de complexe klus te klaren die voor het krijgen en hebben van kinderen nodig is. Oma's weten aan den lijve hoe vermoeiend het oppassen op kleinkinderen is. Het mogelijk maken van zwangerschappen bij vrouwen boven de vijftig leidt tot een generatie ‘wolfskinderen’. Afstammen van een anonieme eicel- en spermadonor kan zeer belastend zijn bij de vraag: wie ben ik? De wetenschap van wie je afstamt, maakt duidelijk waarom je zelf zo bent. Ze geeft geborgenheid. Daarom zou het verlangen naar een kind bij vrouwen boven de vijftig ondergeschikt moeten worden gemaakt aan de rechten van het kind.”

‘Een zwangerschap op deze leeftijd is gewoon belachelijk’